

нѣма дѣла, сама по себе си е мъртва. (18) Но ще рече нѣкой: Ти имашъ вѣра, и азъ имамъ дѣла; покажи ми вѣрата си отъ дѣлата си, си азъ ще ти покажа отъ моитѣ дѣла вѣрата си. (19) Ти вѣрвашъ че Богъ е единъ; добръ струвашъ; ти бѣсовѣтъ вѣрвашъ и треперяшъ. (20) Но искашъ ли да познаешъ о суетний чловѣче, че вѣра безъ дѣла е мъртва? (21) Авраамъ нашиятъ отецъ не се ли оправда отъ дѣла? Когато принесе сина си Исаака на жертвениникъ? (22) Видишъ ли че фѣбра съдѣйствуаше съ дѣлата му, и отъ дѣлата се усъвършенствува вѣрата? (23) и се изпълни писанието което казва: "По вѣрва Авраамъ въ Бога, и въмѣни му се въ правда; и "Приятель Божий се нарече." (24) И тѣй, видите ли че отъ дѣла се оправдава чловѣкъ, а не само отъ вѣра? (25) Така също "и Раавъ блудница не се ли оправда отъ дѣла когато при проведенитѣ и ги изведе прѣвъ другъ нѣтъ? (26) Защото както тѣлото безъ духъ е мъртво, така и вѣрата безъ дѣла е мъртва.

ГЛАВА 3.

"Не бивайте мнозина учители, братие мои, бкато знаете че по голямо осъждане ще приемемъ; (2) защото всинца бѣвъ много грѣшимъ. "Който не грѣши въ слово, бггой е съвършенъ мажъ, възможенъ да обуздае и всичкото тѣло. (3) Ето, "судитѣ турями въ устата на кониетъ за да ни се покоряватъ, и обръщаи всичкото нѣмъ тѣло. (4) Ето, и корабитѣ, ако и да сж толкова голѣми и отъ силни вѣтрове се тласкатъ, съ твърдѣ малко кормило се обръщатъ на какъто иска волята на управителя. (5) Така и "языкитѣ малкъкъ удръ е, но много се хваляи. Ето, малкъкъ огнь колко голѣмо вещество запаля! (6) И я-

зыкитѣ е огнь, свѣтъ паленъ съ неправда. Така между напиштѣ удове се намѣрва языкитѣ, който заразява всичкото тѣло и възпаля козелото на животѣтъ ни, и самъ той се запаля отъ пѣклетѣтъ. (7) Защото всакако естество звѣрове, и птици, и гадове, и морски животни укротяватъ се, и укротени сж отъ чловѣческото естество; (8) а языкитѣ никой отъ чловѣцитѣ не може да го укроти: неудържимо зло е, и плеленъ съ смъртоносенъ ядъ. (9) Съ него благославяи Бога и Отца, и съ него кълнемъ чловѣцитѣ "сздаденитѣ по подобю Божию. (10) Отъ скъцитѣ уста излѣзва благословение и кѣтва. Не трѣбва, братие мои, да бива това така. (11) Да ли изворътъ отъ скъжитѣ чучуръ настака сладка и горчива вода? (12) Да ли е възможно, братие мои, смокинята да роди маслини, или лозата смокини? Така ни единъ изворъ не е възможенъ да пуца соленъ и сладка вода. (13) "Кой е отъ васъ мадръ и ученъ? да покаже отъ доброто си поведение "своитѣ работи отъ кротость на прѣмъдрость. (14) Но ако имате въ сърдцето си "завистъ горчива и свада, рѣдѣйте се хвали и лѣга противъ истината. (15) "Така мадрость не е която слѣзва отъ горѣ, но е земна, плѣтска, бѣсовска; (16) защото "дѣто е завистъ и свада тамъ има бѣркотия и всякаква дошавина. (17) Но "мадростъта която е отъ горѣ първо е чиста, послѣдъ мирна, прѣвѣтлива, благопокорна, плѣна съ милость и добри плодове, беспристрастна, и "фнелицемѣрна. (18) И "плодитѣ на правдата сѣе се съ миръ за миротворцитѣ.

ГЛАВА 4.

Отъ дѣ проналѣзватъ бойове и борби меж-

с Гл. 3; 13.
м Мат. 8; 2902 Мар.
1; 24. 5; 7. Лука
4; 34. Дѣян. 16; 17.
19; 15.
у Бит. 22; 9, 12.
ф Евр. 11; 17.
с Бит. 15; 6. Рим.
4; 3. Гал. 3; 6.
и 2 Лѣт. 20; 7. Иса.
41; 8; 3.
и Ис. Нав. 2; 1.
Евр. 11; 31.

а Мат. 23; 8, 14.
Рим. 2; 20, 21.
1 Пет. 5; 3.
с Лука 6; 37.
с 3 Цар. 8; 46.
2 Лѣт. 6; 36.
20; 9. Еккл. 7; 20.
1 Иоан. 1; 8.
с Псал. 34; 13.
1; 26. 1 Пет. 3; 10.
с Мат. 12; 37.
с Псал. 32; 9.

с Прит. 12; 18. 15; 2.
с Псал. 12; 3. 73; 8; 9.
и Прит. 16; 27.
с Мат. 15; 11, 18—20.
Мар. 7; 15; 20, 23.
с Псал. 140; 3.
с Бит. 1; 26. 5; 1.
9; 6.
с Гал. 6; 4.
с Гл. 2; 18.
с Гл. 1; 21.
с Рим. 13; 13.
с Рим. 2; 17, 23.

с Фил. 3; 19. Гл.
1; 17.
с 1 Кор. 3; 3. Гал.
5; 20.
с 1 Кор. 2; 6, 7.
с Рим. 12; 9. 1 Пет.
2; 22. 2; 1.
1 Иоан. 3; 18.
с Прит. 11; 18. Осия
10; 12; 12. Мат. 5; 9.
Фил. 1; 11. Евр.
12; 11.
с Рим. 12; 17, 23.